

PROBA DE CERTIFICACIÓN DE NIVEL INTERMEDIO B2

GALEGO

COMPRENSIÓN DE TEXTOS ORAIS

SOLUCIONARIO

SOLUCIONARIO

COMPRENSIÓN DE TEXTOS ORAIS

TAREFA 1 (..... / 7)

DOCUMENTO SONORO	Ex. 0	1	2	3	4	5	6	7
LETRA	A	I	C	E	B	G	H	F

TAREFA 2 (..... / 9)

DOCUMENTO 1. TÁBOA DE RESPOSTAS

Ex. 0	Atopamos exemplos illados
1	Apoio do cumio/ apoio da cuberta/Apoio do cumio da cuberta
2	casa do remo
3	No andar
4	Cachotería e perpiaño

DOCUMENTO 2. TÁBOA DE RESPOSTAS

5	Un antepeito de balaústres (verticais pintados)
6	do vento e chuvia
7	[Nun conxunto de (magníficas)] solainas (pétreas)
8	Os castelos de popa/ os castelos das embarcacións
9	Nun pequeno invernadoiro

Non se penalizan erros gramaticais nin ortográficos sempre que non impidan a comprensión. Admitíranse todas as respostas de significado equivalente.

TAREFA 3 (..... / 9)

ENUNCIADO	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
LETRA	A	C	B	A	A	C	A	C	C	A

TRANSCRICIÓNS

TAREFA 1

Ex. 0.-___ As persoas con discapacidade van ter un novo destino turístico a partir do ano 2015: trátase de catro pousadas construídas con axudas de fondos europeos e situadas na comarca do Salnés. Este proxecto é pioneiro en España e está dirixido a ofrecer servizos adaptados a discapacitados físicos, sensoriais ou psíquicos, dos que se calcula hai máis de 50 millóns de persoas en toda Europa.

Fonte <http://www.crtvg.es/informativos/>

1.-___ Para facerse usuario dunha web de intercambio de casas basta con rexistrarse e pagar unha *cuota* que *ronda* os 90 euros anuais dependendo da páxina. No teu perfil colgas as fotos da túa casa, unha detallada descrición *da mesma* e a oferta cultural ou de actividades que ofrece o barrio, a cidade ou o contorno. O teu fogar pasa a estar xa nun listado de casas; só hai que buscar o destino, o tipo de vivenda que se axeita á túa demanda e as datas de dispoñibilidade.

Fonte: <http://www.crtvg.es/>

2.-___ Pasar o tempo na natureza e con todas as comodidades. Esa é a filosofía do *glamping*, un novo concepto de turismo que xa se pode practicar en Galicia, grazas a iniciativas como esta.

Cabanas no bosque, illadas e, o máis orixinal, situadas entre as ramas das árbores. A idea é que os hóspedes se sintan en pleno contacto coa natureza pero con todas as comodidades dun hotel. As cabanas contan con baño, cociña, climatización, wifi, fío musical e ata cun *jacuzzi*. Esta orixinal proposta, que mestura o contorno natural e o luxo urbano, está tendo éxito.

Están pensadas sobre todo para familias con ata dous cativos, xa que aloxarse nunha cabana que está entre as pólas *dos* árbores resulta moi atractivo para os máis pequenos.

Fonte <http://www.crtvg.es/>

3.-___ Un cámping do concello de Oia ofrece fins de semana gratis a parados con fillos menores de catorce anos. A iniciativa "*Bungalow feliz*, ningún neno sen vacacións" pretende que tanto adultos coma pequenos desconecten da súa realidade nun ambiente relaxado e en familia.

Patricia e Dimitro levaban cinco anos sen gozar dunhas vacacións en familia. Teñen dous nenos pequenos e ambos levan máis dun ano no paro. O seu soño fíxose realidade grazas á iniciativa do cámping O Muíño en Oia. Ofertan nos meses de xuño e setembro fins de

semana gratis a todas aquelas familias en paro que teñan fillos menores de catorce anos. A campaña "Bungalow feliz" permítelles gozar de todas as instalacións por cero euros.

Fonte: <http://www.crtvg.es/>

4.- Son tamén moitos os que elixen o turismo termal. A maioría dos balnearios galegos está case ao 100 % de ocupación: un turismo que combina descanso e saúde e que cada vez gaña máis adeptos de fóra de Galicia.

Fundamentalmente son tratamentos *con un* motivo de relaxación: bañeiras de hidromasaxe, masaxes parciais, envoltimentos, este tipo de cousas.

Galicia é a comunidade de referencia en oferta termal: máis de 3 000 prazas hoteleiras nos seus 21 balnearios.

Fonte: <http://www.crtvg.es/informativos/>

5.- E o que lles imos presentar agora é outro xeito de facer turismo en Galicia. Agora o Ribeiro acolle turistas que queren aprender a vendimar. Turismo e traballo é algo que tamén se fai noutros países pero aquí, de paso, tamén aprenden todo o proceso que rodea a elaboración do viño.

Uns cobran como xornaleiros por traballar na vendima e outros pagan por facelo. Colleitar acios forma parte dun paquete de enoturismo do que gozaron unha ducia de persoas interesadas en coñecer a historia e os coidados dos viñedos do Ribeiro; tamén o proceso de maduración da uva.

Fonte: <http://www.crtvg.es/informativos/>

6.- Mozos da diáspora galega participan estes días en Portomarín nunha iniciativa que combina o reencontro coas súas raíces e a recuperación do patrimonio cultural do noso país. Rapaces procedentes da Arxentina, O Brasil, Cuba, Venezuela ou O Uruguai, xunto con mozos galegos, recuperan o castro de Castromaior.

Preto de vinte mozos, descendentes de emigrantes galegos en Sudamérica, axudan a recuperar o castro de Castromaior, no concello lugués de Portomarín.

Fano a través dun campo de traballo organizado pola Secretaría Xeral de Emigración e a Dirección Xeral de Xuventude da Xunta. Alí axudan na limpeza e conservación do noso patrimonio, ao tempo que coñecen Galicia.

Fonte: <http://www.crtvg.es/informativos/>

7.- Co propósito de achegar a xente á cultura enogastronómica galega, a Ruta do Viño Rías Baixas *vén de poñer* en marcha unha actividade que xunta deporte e relaxación co mundo do viño. O título é bastante esclarecedor: "Ioga entre viñedos".

Unha vintena de persoas busca a relaxación a través do ioga no pazo de Fefiñáns de Cambados. A proposta parte da Ruta de Viño Rías Baixas.

Fonte: <http://www.crtvg.es/informativos/>

TAREFA 2

DOCUMENTO 1

En Corme coma en Corcubión ou calquera outro enclave mariñeiro da costa atlántica podemos aínda atopar algún illado exemplar da máis primitiva tipoloxía de vivenda aínda presente na Galicia mariñeira. Unha edificación coñecida como casa do pincho, modelo xeneralizado no noso litoral entre os séculos XII e XIX. O seu nome débese a que a súa fachada habitualmente situada entre medianeiras serve sempre como apoio do cumio da cuberta; podendo tamén constatarase a súa denominación como a casa do remo por ter un ancho similar ao do remo dunha traíña. As casas terreas constitúen, sen dúbida, a máis primitiva e pobre tipoloxía de casa mariñeira, reducíndose a construcións de planta rectangular e mínimas dimensións cunha única dependencia interior.

Nas distintas comarcas das Rías Baixas xeneralízase un único modelo de casa mariñeira con acceso exterior a unhas vivendas sempre situadas no andar proporcionádonos

exemplos de patíns da calidade arquitectónica dos que observamos na vila de Cangas. Alí a súa magnífica pedra permite ademais que a cachotería deixe paso ao perpiaño achegándonos un amplo repertorio de fermosos canzorros e balaústres de cantería.

Proxecto Terra. Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia. Vídeos: a arquitectura mariñeira

DOCUMENTO 2

Volvendo ao norte, reflectido nas tranquilas augas de Mugardos encontrámonos outro elemento básico desta arquitectura: un corredor mariñeiro que xogou un fundamental papel ao longo de toda a cornixa litoral. Unha balconada sustentada sobre canzorros de pedra ou madeira e pechada frontalmente por un antepeito de balaústres verticais pintados coma a carpintería dos distintos ocos da vivenda coas fortes cores utilizadas para as barcas dos seus propietarios. Ademais dun excelente elemento protector dos ocos fronte ao vento e á chuva, o corredor habería de converterse nun extenso conxunto de magníficas solainas pétreas coma as que aínda podemos admirar na vila de Combarro.

Para rematar esta breve visión dos distintos compoñentes da arquitectura mariñeira, resulta finalmente necesario constatar a importante presenza na *mesma* dunhas galerías xurdidas nas distintas vilas da costa a finais do s. XVIII. Nelas os carpinteiros de ribeira trataron de reproducir nas súas vivendas os vellos castelos de popa das embarcacións por eles construídas, dando lugar a unha enriquecedora evolución do corredor a través da súa transformación nun pequeno invernadoiro que contribuirá á climatización da vivenda.

Proxecto Terra. Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia. Vídeos: a arquitectura mariñeira

<http://proxectoterra.coag.es/>

TAREFA 3

Entrevista á escritora Marica Campo.

Reporteira: Dende o sábado un soute do Incio chámase Marica Campo. A escritora está connosco, e *vén de recibir* o recoñecemento dos escritores en lingua galega.

Ola Marica, como estás?

Marica Campo: Ola

Reporteira: Cóntanos como é ese soute do Val do Mao que agora se chama coma ti.

Marica Campo: Pois é o campo da festa, do San Eufrasio, e ao que eu non lle quería tirar o nome e.. ao lado pois está a igrexa onde supostamente está enterrado o varón apostólico San Eufrasio. É un campo que está pois con moitos castiñeiros e que está cheo de recordos de toda a miña vida.

Reporteira: *Vén de pasarche* algo moi bonito, non?, porque a asociación de escritores en lingua galega ten un recoñecemento anual que se chama Escritores na súa terra, neste caso a escritora na súa terra, a túa terra é O Incio e alá foron todos a darche a letra E, non? e a facerche esa homenaxe.

Marica Campo: Foi un día moi fermoso, mesmo climatologicamente.

Reporteira: Si, que sorte, non? tamén. Marica, o certo é que esa terra ten moito que ver contigo, non?, porque ti de pequerrecha marchaches de alí pois para Lugo pero sempre volvías e foi onde empezaches a escribir, non?

Marica Campo: Si, todos os veráns pois volvíamos para a casa, pero no inverno estábamos en Lugo porque como éramos tantos irmáns... as primeiras si estiveron internas ou en casa da avoa pero xa...oito pois éramos moitos para estar así.

Reporteira: Oito irmáns, sete mulleres.

Marica Campo: Sete mulleres e un home, o sexto é un home, eu son a quinta muller.

Reporteira: E creo que lle agasallaches, estamos vendo imaxes *donde* como estaba pois moitísima xente aí contigo ese día, non?, e ti agasallaches pois... con este libriño tan bonito, non? artesanal, que ten unha capa preciosa porque isto é, que é?. Cóntanos que é .

Marica Campo: Isto é o pombal onde eu de nena me refuxiaba para estar soa escribindo historias que me viñan ao maxín despois de escoitar cancións na radio e cousas así e *anque* a casa era moi grande e había moitos espazos pois había máis barullo porque éramos moitos . Este é un libro de artista que fixeron Alfonso e Inés que teñen un taller de *encuadernación* e fan libros fermosísimos.

Reporteira: E debaixo dese pombal había un *polvorín*.

Marica Campo: Si, é que estaba, era o punto máis afastado da casa e a pólvora había que tela e a dinamita que se utilizaba nas canteiras, había que tela pois o máis afastada posible da casa e entón pois.. Eu descoñecía por completo ese extremo.

Reporteira: E aquela nena que escribía pois no lugar máis afastado da casa buscando a soidade o que é publicar custouche, eh? Se non te empurran os compañeiros... Fuches unha escritora serodia.

Marica Campo: Si, por unha parte moito respecto ao público e por outra parte case me abondaba co público *cercano*, cos amigos e a familia como lectores, pero despois de que me obrigaron amigos a editar un primeiro libro, como dicía Rosalía de Castro, cometido o primeiro pecado pois xa viñeron todos.

Reporteira: Marica supoño que estes días, queiras que non, miraches moito para a túa traxectoria, non?, porque fai pensar, e que puntos houbo ou que libros houbo que foron un punto de non retorno, de... de crear unha escritora?

Marica Campo: Non sei, *si* crearon unha escritora pero así e que me desen moitas satisfaccións pois eu poñería *Confusión e morte de María Balteira*, que vai na cuarta edición pero ademais tiraxes bastante longas para o que é a literatura galega e... *Memoria para Xoana* que está esgotado, *Pedinche luz prestada* que tamén está esgotado, é dicir a maioría pois... esgotáronse pronto e algúns pois coñeceron novas *reedicións*. E... Eu se teño que destacar un diría *Confusión e morte de María Balteira* que é un libro de relatos.

Reporteira: É fermosísimo, sen dúbida, non? Tes tocado moitos paus, non? Tes feito poesía, tes feito para adultos, para pequenos, non sei agora, agora parece que estás máis metida no mundo dos rapaces, non?

Marica Campo: Estes últimos... nestes últimos tempos si, porque ademais é moi gratificante. Logo *acudes* aos institutos, e aos centros de ensino, de primaria e hai unhas conversas que retroalimentan a creatividade, e.. si, resúltame moi gratificante escribir para os rapaces, pero non renuncio a seguir escribindo para adultos.

Fonte: RTVG. - ZigZag Diario 18/06/2013 Entrevista a Marica Campo. Documento de audio adaptado para esta proba
<http://www.crtvg.es/>